

Arrest

nr. 326 614 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. FADILI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij zou reeds sinds augustus 2022 op het Belgische grondgebied vertoeven.

1.2. De verzoekende partij trad op 21 september 2022, bij volmacht, in het huwelijk met A. F. (...), die in België over een duurzaam verblijfsrecht beschikt.

1.3. De verzoekende partij werd op 30 augustus 2023 aangetroffen in illegaal verblijf. Dezelfde dag besliste de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), dat onmiddellijk aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Betrokkene werd gehoord door de PZ BRASSCHAAT op 30 augustus 2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: A. (...)

Voornaam: A. ()

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: B.(...)/MAROKKO

Nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart dat hij sinds 16 of 16 augustus 2022 in België verblijft en dit voor zijn echtgenote A. F. (...).

Betrokkene verklaart dat hij in Spanje reeds internationale bescherming (asiel) heeft aangevraagd. Hij is gehuwd te Spanje maar gescheiden. Betrokkene verklaart dat hij 4 à 5 maanden in Spanje heeft gewoond. Betrokkene verklaart dat hij niet terugkeerde naar zijn herkomstland omdat hij niets te doen heeft in Marokko. Zijn ouders zijn overleden. Betrokkene verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland. Betrokkene verklaart dat hij geen familie heeft in België, behalve een nicht waarmee hij geen contact heeft. In zijn herkomstland heeft betrokkene nog een zus die getrouwd is.

Betrokkene toont niet aan dat hij internationale bescherming zou hebben aangevraagd in Spanje. Hij beschikt niet over een Spaans verblijfsdocument.

We stellen vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Hij geeft geen concrete elementen met betrekking tot de vrees die hij verklaart te hebben bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch legt hij uit waarom hij aan een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen worden onderworpen. Om te kunnen concluderen dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM, moet de betrokkene aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig en actueel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene in Marokko gehuwd is met A. F. (...) op 6 of 21 September 2022, met een volmacht aangezien betrokkene reeds illegaal in België verbleef. Het huwelijk wordt niet erkend in België. In opdracht van het parket van de procureur des Konings te Antwerpen wordt momenteel een onderzoek naar schijnhuwelijk gevoerd.

Het louter feit dat betrokkenen samenwonen wordt niet beschouwd als een afdoende bewijs van een duurzaam feitelijk partnerschap en een beschermenswaardig gezinsleven. "Een gezamenlijke verblijfplaats toont op zich nog geen oprechte en effectieve beleefde partnerrelatie in de zin van artikel 8 EVRM aan, zodat het niet kennelijk onredelijk is dat de verwerende partij dit gegeven niet heeft beschouwd als een indicatie van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM" (RW, nr. 189066 van 28.06.2017).

De intentie van betrokkene om zijn in Marokko afgesloten huwelijk in België te laten erkennen geeft hem geen recht op een automatisch verblijf. Betrokkene kan naar zijn land terugkeren om een visa te krijgen vanaf het moment dat het huwelijk erkend is.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Over de ontvankelijkheid

Uit een schrijven van de verwerende partij van 15 april 2024 blijkt dat de verzoekende partij op 19 augustus 2024 een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar minderjarig kind dat de Belgische nationaliteit heeft. Deze aanvraag werd ingewilligd en de verzoekende partij werd op 7 maart 2023 in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 20 februari 2030.

Uit het feit dat de verwerende partij heeft besloten de door de verzoekende partij aangevraagde F-kaart af te leveren, dringt de vaststelling zich op dat de verwerende partij daarmee impliciet het bevel om het grondgebied te verlaten heeft ingetrokken. De erkenning van een verblijfsrecht op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet is immers niet verenigbaar met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 augustus 2023 is bijgevolg uit het rechtsverkeer verdwenen.

Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij stelt dat het beroep zonder voorwerp is geworden.

Derhalve staat het buiten betwisting dat het thans voorliggende beroep zonder voorwerp is geworden. Het beroep dient dan ook te worden verworpen.

3. Kosten

Aangezien aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging werd toegekend, kan niet worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	K. ALLYNS
---------------------	-----------